

št. 46 maj / junij 2022

Življenje na Japonskem

CHIBA

SIMBOLI PREFEKTURE

PTICA:
Travniški strnad

RIBA:
Špar

ROŽA:
Repna ogrščica

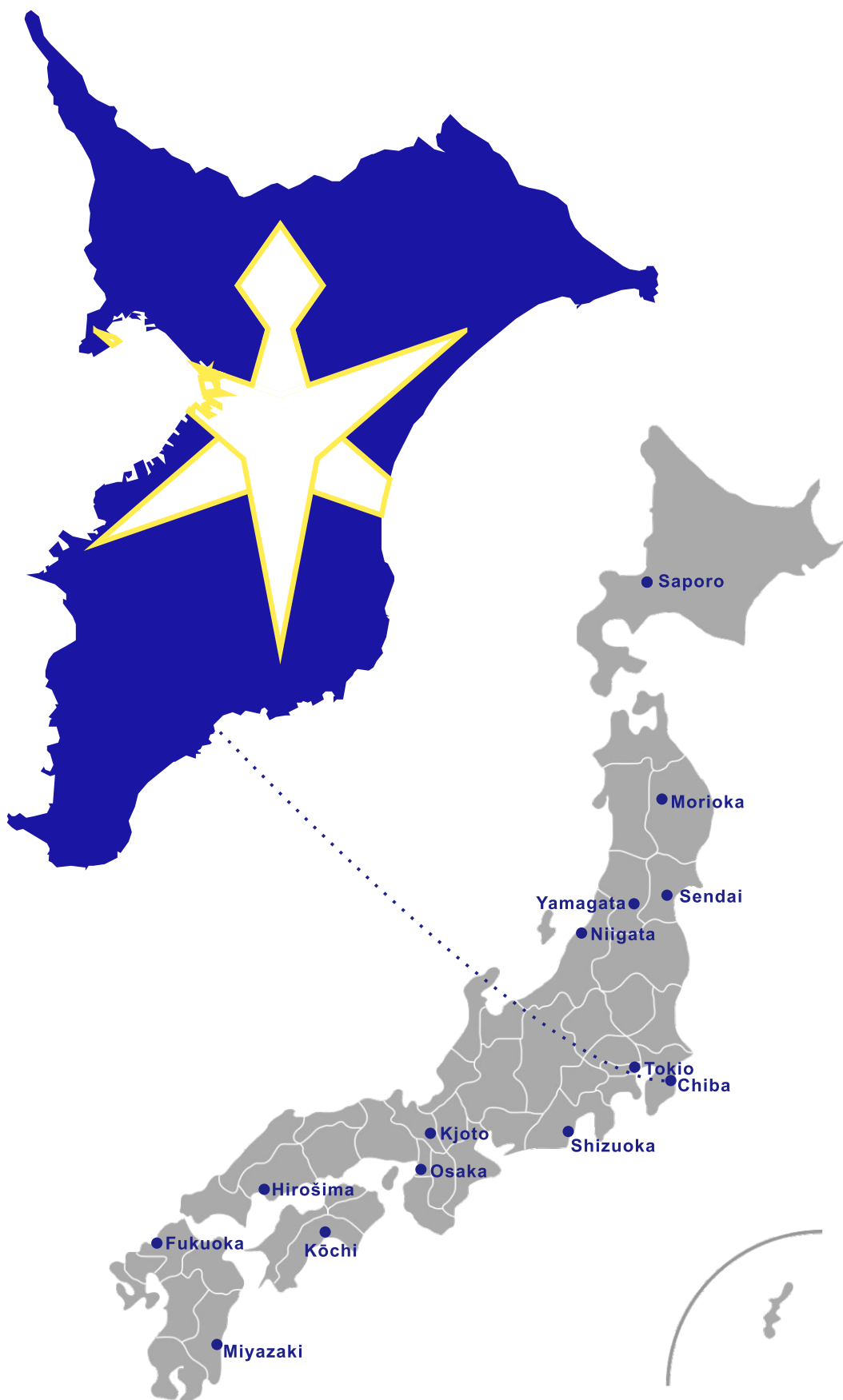
DREVO:
Bor Kusamaki

MASKOTA:
Chiba-kun

Zemljepisna širina: 35° 36' S
Zemljepisna dolžina: 140° 7' V

Oddaljenost od Tokia (Chiba): 39 km (zračna razdalja)

ZGODOVINA

ARHEOLOŠKI PARK KASORI

Na Japonskem najdemo približno 2400 gomil iz školjk iz obdobja Jōmon, od tega se jih okoli 120 nahaja v mestu Chiba. Ljudje obdobja Jōmon so območje današnjega arheološkega parka Kasori naselili že pred približno 7.000 leti, gomile iz školjk pa so se začele pojavljati na sredini obdobja Jōmon, približno 5000 let nazaj (severne gomile), največje gomile pa v drugi polovici obdobja Jōmon, približno 4000 let nazaj (južne gomile). Gomile Kasori sestavljajo severne gomile iz školjk v obliki krofa z luknjo na sredini, katere premer meri 140 metrov, in južne gomile iz školjk v obliki podkve, ki meri 190 metrov **preko glavne osi**. So ene izmed največjih gomil iz školjk na Japonskem. Vsepovsod je mogoče opaziti sledi vasi s časa, ko so ljudje živeli v okolici teh gomil. Območje v velikosti 15,1 hektar je prvo znano najdišče v državi ter priznано kot posebno nacionalno zgodovinsko mesto.

SAWARA - KUHINJA MESTA EDO

Nekdanje mesto Sawara oziroma današnje mesto Katori se nahaja v severo-vzhodnem delu prefekture Chiba, okrog 70 km od Tokia. V Sawari je mogoče začuti zgodovino Japonske, saj je tam kultura obdobja Edo (1603–1867) pustila izrazite sledi, največje število domovanj samurajev v regiji Kantō in veliko starodavnih ter cenjenih templjev in svetišč. Poleg zgodovinskih in kulturnih znamenitosti je v Sawari mogoče čutiti nostalgijo premožnega mesta, ki je imelo ključno vlogo pri uspešnem razvoju mesta Edo.

Ieyasu Tokugawa (1542–1616), vojaški poveljnik iz Eda (današnjega Tokia), je leta 1590 pričel z večjim javnim projektom za preprečevanje poplavljanja reke Tone, kar so dosegli s preusmeritvijo rečne struge, tako da se ni več izlivala v Tokijski zaliv ampak v Pacifik pri mestu Chōshi. Projekt so zaključili sredi obdobja Edo, 64 let po njegovem začetku. Po tem, ko so preusmerili reko Tone in tako Sawaro povezali z Edom je začela Sawara zaradi svojih vodnih transportnih poti cveteti in mesto je postalo poznano kot »kuhinja Eda«, saj je postalo glavno središče za distribucijo. Ambiciozni trgovci so pripotovali v Sawaro celo iz zahodnega dela Kansaija in dodatno pospeševali razvoj mesta. Blaginjo je spremljal humorističen rek: »Pridite pogledati Sawaro, ker je veliko boljša kot Edo« oziroma ime »Edo masari (sl. boljši of Eda).« Lokalni prebivalci so tako prevzemali elemente kulture Eda, kot tudi vzpostavljali svojo edinstveno kulturo. Vzdolž reke Ono in ceste Katori je še vedno veliko meščanskih hiš japonskega in zahodnjaškega stila, ki odražajo spremembe tedanjega časa in spominjajo na nekdanjo blaginjo mesta Sawara.

Decembra 1996 je bilo Sawara, kot prvo mesto v regiji Kantō, izbrano za »pomembno področje za ohranjanje zgodovinskih stavb«. S tem je bilo priznано, da je zgodovinska krajina dobro ohranjena in prebivalci skrbijo za razvoj mesta v okviru te zgodovinske vizije. Mnogi trgovci so podedovali staro družinsko obrt, ki jo nadalje opravljajo, območje pa je priznано kot živa krajina.

MESTO CHIBA

Območje mesta Chiba je naseljeno že od zgodnjega obdobja Jōmon, mesto pa je bilo ustanovljeno, ko je Tsuneshige Chiba leta 1126 na območju Inohanadai zgradil rezidenco. Chiba je bilo grajsko mesto, ki ga je družina Chiba nadzorovala med 12. in 15. stoletjem.

Območje okrog mesta Chiba je bilo v času obdobja Nara in Heian uvrščeno pod okraj Chiba. Proti koncu obdobja Heian (12. stoletje) so ustanovili zemljiško gospostvo »Chiba no shō,« kjer je svoj sedež imela samurajska družina Chiba na polotoku Bōsō. Rodbina Chiba so bili potomci cesarja Kanmuja, ki je zgradil Heian-kyō (današnji Kijoto).

Konec obdobja Heian je Tsunetane Chiba uspešno pomagal Tsunetaneja Minamota in vzpostavil šogunat Kamakura. Nasledile so ga generacije iz vojaškega poveljstva Shugo iz province Shimousa, ki je bilo na oblasti vse do pričetka obdobja vojskujočih se držav. V obdobju Kamakura in Muromachi je bilo središče mestne pokrajine mesta Chiba posestvo Yakata, rezidenca družine Chiba. V času vojskujočih se držav pa je klan Chiba doživel zaton. Sedež so preselili na grad Honsakura ob jezeru Inbanuma, leta 1590 pa je bil klan poražen skupaj s klanom Hōjō Odawara.

V času obdobja Edo (1603–1867) je imelo mesto Chiba vlogo poštnih postaj za številne glavne poti, v moderniziralo pa se je leta 1873, ko sta se prefekturi Kisarazu in Inba združili v prefekturo Chiba. V Chibi so vzpostavili upravno pisarno prefekture, zaradi česar je mesto postalo politično, gospodarsko in kulturno središče ter se razvijalo kot del ključnega prometnega omrežja.

V zračnih bombnih napadih med drugo svetovno vojno je bila večina mesta uničena, zato so se prebivalci lotili projektov povojne obnove. S ciljem obnove mesta v moderno industrijsko mesto, so na svoje obmorske površine povabili večja industrijska podjetja in zgradili пристanišče Chiba ter tako mesto preobrazili iz mesta, ki porablja, v mesto, ki proizvaja.

Z razvojem obalnih območij in melioracijami, gradnjo večjih stanovanjskih objektov, vzpostavljanjem industrijskih kompleksov v notranjosti ter združevanjem s sosednjimi mesti se je mesto Chiba povečalo in postalo sinonim za udobno življenjsko okolje, ki se osredotoča na uravnotežen razvoj lokalne skupnosti. 1. aprila 1992 je postalo eno izmed 20 imenovanih mest s strani japonske vlade, ki uživajo določeno stopnjo avtonomije onkraj prefekturnih okvirov in lahko zato neodvisno sprejemajo nekatere manjše odločitve.

Tsuneshige Chiba

Tsunetane Chiba

TEMPELJ NARITA-SAN SHINSHŌ-JI

Leta 939 se je Masakado Taira, vojskovodja iz province Kantō, oklical za novega cesarja, pri čemer je njegovo nasprotovanje cesarskemu dvoru zanetilo državljansko vojno. V tem nepredvidljivem času so bili ljudje prisiljeni živeti v strahu in zmešnjavi, zato je cesar Suzaku ukazal menihu po imenu Kanchō, naj moli za rešitev konfliktov. Menih se je v ta namen odpravil iz tedanje prestolnice Kjoto v regijo Kantō in s sabo vzel lesen kipec »Fudō Myō-ō« kparja po imenu Kūkai oz. Kōbō Daishi, zgodovinskega visokega svečenika. Potoval je po morju, se izkrcal na plaži Odaregahama na polotoku Bōsō in pot peš nadaljeval proti Nariti. Po 21 dnevni *ogoma* molitvi se je upor prenehal in v deželah regije Kantō je ponovno zavladal mir. Ko pa se je visoki svečenik Kanchō želel odpraviti nazaj v prestolnico je kipec »Fudō Myō-ō« postal nepremičen, težek kakor skala, in spregovoril, da bo ostal v tej deželi in rešil njene ljudi. Cesar je nato tempelj poimenoval Shinshō-ji in tako ustanovil tempelj Narita-san Shinshō-ji.

Vse od odprtja templja so kipec »Fudō Myō-ō« častili mnogi, med njimi Yoritomo Minamoto (poveljnik šogunata Kamakura), Mitsukuni Mito (namestnik generala iz šogunata Edo) in Sontoku Ninomiya (zaslužen na področju kmetijstva saj je obnovil več kot 600 podeželskih vasi). Zelo zaslužen za prepoznavnost religije čaščenja kipca »Fudō Myō-ō« pa je zlasti Danjūrō Ichikawa, takrat najbolj priljubljen igralec umetniške zvrsti kabuki, ki je na začetku obdobja Edo postala priljubljena med širšim prebivalstvom. V predstavi svoje kabuki družine z imenom *Narita-ya* je namreč uprizoril zgodbo kipca. Še danes se praksa čaščenja kipca znotraj priznane kabuki družine *Narita-ya* prenaša iz generacije v generacijo - ob nastopu vsake nove generacije obiščejo kipec »Fudō Myō-ō«, pri čemer darovi, ki jih pustijo v templju, izkazujejo gorečnost njihovega verovanja in čaščenja. Mnoge kabuki igre družine Ichikawa še danes izhajajo iz Fudō religije.

OBROTRI

PAHLJAČE BOSHU UCHIWA

Izdelava okroglih pahljač je značilna za prefekturo Kjoto, Kagawa in Chiba (v okolici mest Tateyama in Minamibōsō). Vsaka izmed pahljač se nekoliko razlikuje. Boshu uchiwa ali pahljače iz prefektуре Chiba prepoznamo po vzorcu z drobnimi bambusovimi trskami. Ta nastane, ko manjši, približno 1,5 cm debel bambus na enem delu razcepijo na 48–64 delov, ki jih povežejo z nitjo in tako sestavijo ogrodje pahljače. Spretnost obrtnika se odraža v lepoti prepletajočega se vzorca bambusovih trsk v polkrožni odprtini, poimenovanega *maru-e*. Tradicionalno so bile pahljače najpogostejše poslikane s podobami lesorezov *ukiyo-e* in ženskih figur, zadnje čase pa se vse pogostejše pojavljajo tudi vzorci ljudske obrti oziroma na pahljače lepijo tekstil za poletni kimono *yukata* in tradicionalna ogrinjala *maiwai*, ki so jih nosili ribiči na južnem delu polotoka Bōsō.

STEKLENE KROGLICE TONBO-DAMA

Tonbo-dama ali »kroglica kačjega pastirja« je steklena kroglica z unikatnim vzorcem in luknjo na sredini. Kroglice izdelujejo že od nekdaj, najpogostejše pa se nosijo kot obeski ali okrasni *netsuke*. Vzorce izdelajo tako, da raznobarvne steklene palice segrejejo nad ognjem, prepletejo in raztegnejo v veliko tanjše palice, nato pa dobljen vzorec med segrevanjem spojijo z osnovno stekleno kroglico. Končni izdelek ohladijo tako, da kroglico zakopljejo v pepel. Navdih za barve in vzorce črpajo iz tradicionalne japonske estetike (na primer vzorci kimona) in s tem vzbujajo čustva nostalgije in toplote.

OBRTNIŠKO ORODJE CHIBA

Na polotoku Bōsō v prefekturi Chiba že od pradavnine kopljejo železov pesek, kar tudi vpliva na prisotnost večjega števila kovaških delavnic. Kovani obrtniški izdelki se ponašajo z visoko kakovostjo, saj uporabljajo tradicionalne tehnike ročnega kovanja s kladivom. Posebna značilnost je tudi, da posamezen izdelek v celoti izdelava en obrtnik. Še danes najpogosteje izdelujejo srpe, motike, kuhinjske nože in škarje. Po obnovi Meiji leta 1868 je izdelavo orodja pospešil razvoj poljedelstva in živinoreje, predvsem ovčjereje, ki je spodbudila potrebo po škarjah in nožih zahodnega tipa, prepoved moške pričeske *chonmage* (dvojno zložen snop las na zadnji strani glave, ki je danes tipičen za sumo borce) pa je spodbudila izdelavo frizerskih škarij.

KULTURA MAIWAI

Kultura maiwai se je razvila v obdobju Edo, okrog leta 1800, in se tesno povezuje z ribolovom, ki je pomembna panoga na obalah polotoka Bōsō. Maiwai dobesedno pomeni »desettisoč blagoslovov«, sprva je to bilo praznovanje dobrega ulova, kasneje pa se je izraz uveljavil zlasti za pisane kimone, ki so jih ribiči oblačili ob praznovanju. Nekoliko natančneje, maiwai je blago, ki so ga lastniki ribiških ladij podarjali ribičem in iz katerega so njihove žene sešile dolge ali kratke kimone za praznovanje. Na hrbtni strani kimona indigo barve so s pigmenti, katerim je dodan sok iztisnjene soje, naslikani družinski grb, ladijske oznake in ime ladje, dodani pa so tudi motivi za srečo (žerjav, želva, bor, ladja z zakladom, ribe). S temi izstopajočimi poslikavami so se ribiči bahali s svojim uspehom. Po letu 1950 so navado opustili, saj so ribiči v dar dobivali puloverje ali denarne bone, vendar tradicijo še vedno ohranjajo s pomočjo delavnic maiwai poslikave in razstave maiwai kimonov, tehniko poslikave pa uporabljajo tudi na bolj vsakdanjih predmetih, kot so majice, kape in torbe.

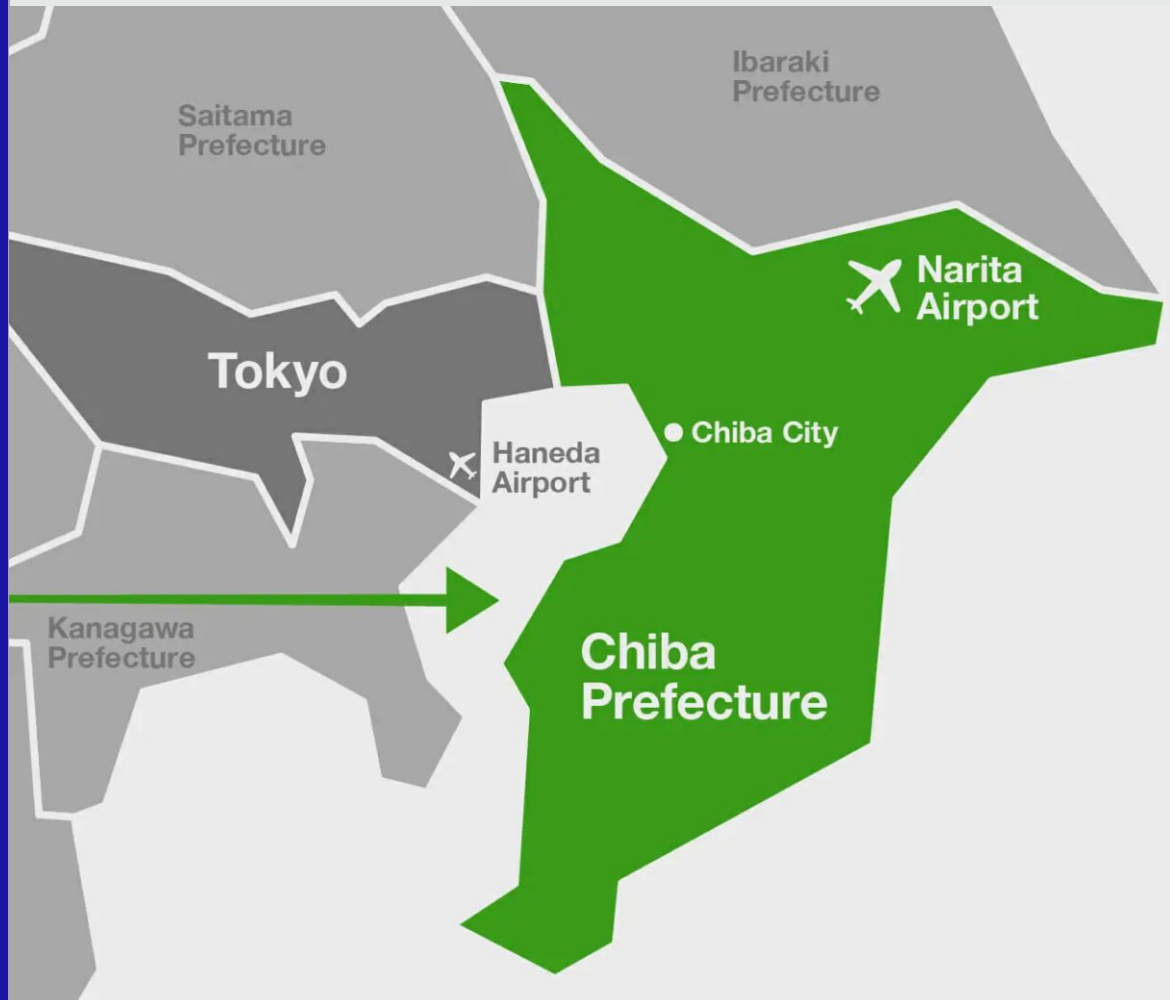

NARAVA

Prefektura Chiba obsega celoten polotok Bōsō, ki leži vzhodno od Tokia. Na severu prefektura meji na prefekturo Ibaraki, na zahodu pa na prefekturo Saitama, Tokyo in Kanagawa. Južni in vzhodni del prefekturo obdaja ocean.

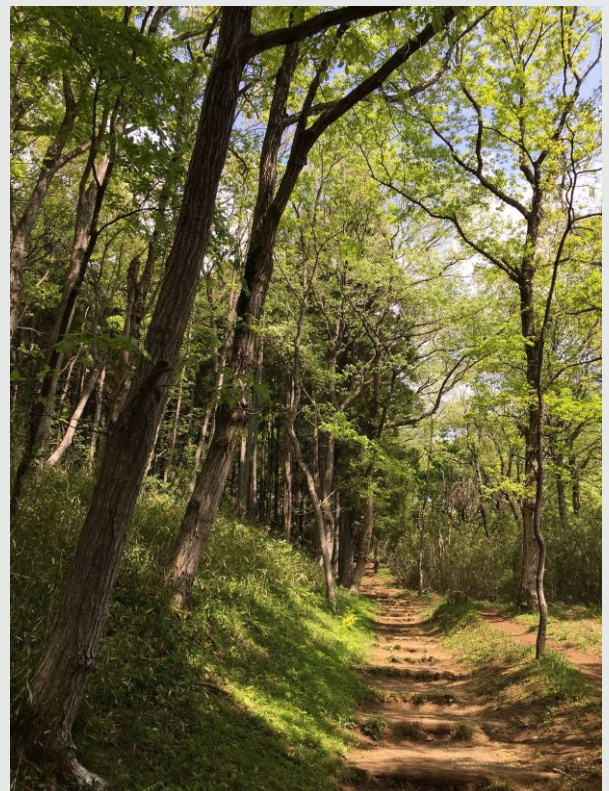
V kraju Narita se nahaja najbolj obljudeno mednarodno letališče na Japonskem, Narita International Airport.

Prve poselitve na polotoku Bōsō segajo v obdobje Jōmon (13–3 st. p.n.š.), zaradi česar je tu mogoče najti več arheoloških najdišč. Zaradi ugodne geografske lege je bila prefektura Chiba tudi prizorišče olimpijskega deskanja na vodi. Prefektura, ki se lahko pohvali s svojo zgodnjo zgodovinsko vrednostjo, pa je poznana tudi po svojih treking poteh, zgodovinskih vasicah, zabaviščnemu letovišču Disney, lepimi plažami, templji in svetiščih ter okusnih lokalnih jedeh.

PARK SHOWANO MORI

Na skrajnem vzhodnem robu mesta Chiba, v osrčju same prefekturo, se nahaja park Showa no mori. Park sestavljajo gozdovi, griči, kolesarske in treking steze, cvetlični vrtovi, otroška igrala, prostor za piknike in kampiranje ter hostel za nočitev. Park, ki ga krasi več kot 600 češnjevih dreves, kar 32 različnih sort – od zgodnje sorte *yoshino*, pa vse do pozne sorte *yaezakura*, vsako leto v času cvetenja češenj obišče več tisoč ljudi. Gotovo je park zanimiv za vse popotnike, ki cenijo naravo in ki so željni mirnega oddiha med potovanjem po prefekturi Chiba.

PLAŽA KUJŪKURI

Peščena plaža Kujūkuri obsega kar 66 kilometrov obale zahodnega dela prefekture Chiba.

Plaža je še dokaj neokrnjena ter ponekod obdana s kmetijskimi površinami in ribiškimi vasicami. Plažo tvori več manjših zalivov, južni morski tokovi pa grejejo vodo vse do poznega novembra in celo decembra. Zaradi tega je plaža zelo priljubljena med navdušenci surfanja in drugih vodnih športov iz prefektur Chiba in Tokio. Sredi divje plaže Kujūkuri, ki jo sestavlja več manjših, se nahaja majhno pristaniško mesto *Kujūkuri machi*, ki obiskovalce vabi s pristno lokalno kulinariko, prijaznimi domačini in seveda zanimivo morskno veduto. Plažo Kujūkuri sestavljajo manjše plaže, med katerimi so bolj poznane *Katakai*, *Ichinomiya Onjuku*, *Moriya* in druge.

HRIB NOKOGIRI IN PEKLENSKI VRH

Na jugovzhodni obali polotoka Bōsō in prefekture Chiba je mogoče najti kar nekaj zgodovinsko pomembnih krajev. Med te spada 329 metrov visok hrib Nokogiri, ki je zaradi prelepih razgledov priljubljena izletna destinacija, saj je mogoče do vrha priti tako po treking stezah, kot z vzpenjačo. Zaradi nekdanjega kamnoloma, čigar kamenje so uporabili tudi za gradnjo Univerze Waseda in svetišča Yasukuni iz Tokia, so stene hriba Nokogiri ravno žagasto zarezane. Razgledna točka hriba, skala imenovana tudi »Peklenški vrh«, štrli z vrha hriba in ponuja čudovit razgled na polotok Bōsō in Tokijski zaliv. Treking pot Kanto Fureai, ki povezuje šest prefektur na območju Kantō in obsega skoraj 1800 kilometrov, je speljana tudi po hribu Nokogiri.

VINTGAR REKE YŌRŌ

Vintgar reke Yōrō leži v osrčju prefekture Chiba, poznan pa je po prelepi naravni krajini, slapovih, termalnih vrelicah in razgibanih trekking poteh. Vintgar je posebej lep jeseni, ko napoči na Japonskem čas opazovanja barvitih jesenskih listavcev. Po vintgarju je speljanih mnogo trekking poti, čudovit razgled pa nudi živo rdeče pobarvan most Kannon, ki vodi do istoimenskega templja iz 12. stoletja.

Reka Yōrō je ustvarila tudi Awamata no taki, največji slap v prefekturi Chiba, ki se nahaja na spodnjem delu njenega toka. V dolini reke Yōrō se nahajajo tudi različni termalni izviri, med katerimi so eni, zaradi vpliva bližnjih rastlin, obarvani temno rjavo.

OKINOSHIMA

Neposeljen otok Okinoshima leži ob jugozahodnem delu polotoka Bōsō, na južnem robu zaliva Tateyama. Majhen otok, z obsegom enega kilometra, povezuje s polotokom Bōsō več sto metrov dolga peščena plaža, iz katere so tektonski premiki leta 1923 ustvarili naravni most med kopnima. Otok je bogat z avtohtonim rastjem, tudi »svetimi« drevesi japonskega cimeta, plaža pa je primerna za kopanje. Čista in mirna voda vsako poletje privabi več tisoč obiskovalcev, ki lahko okoli otoka občudujejo podvodni svet koralnega grebena, ki velja za najsevernejši koralni greben na Japonskem. Kraj je priljubljena točka za potapljanje in nabiranje školjk. Na otoku stoji šintoistično svetišče Ugamyozin, zardi zgodnje poseljenosti polotoka Bōsō pa je tu mogoče najti tudi arheološke ostanke iz obdobja Jōmon (13–3 st. p.n.š.).

RT INUBŌ

Rt Inubō leži na severovzhodnem robu prefekture Chiba in se razteza v Tihi ocean. Svetli klifi, bližina morja in dobro ohranjen svetilnik so glavne turistične znamenitosti obmorskega kraja. Svetilnik, ki meri v višino dobrih 31 metrov in je zgrajen iz opeke je leta 1874 zasnoval in zgradil arhitekt Richard Henry Burton. Vsako leto se v času Novega leta tu zbere več tisoč ljudi, ki na plaži okoli svetilnika pričaka prvi sončni vzhod v letu. Na svetilnik se je mogoče tudi povzpeti in z vrha občudovati okoliško pokrajino. Priljubljena lokacija je bila večkrat upodobljena v filmski prizorih ali knjigah.

JEZERO KAMEYAMA

V osrčju prefekture Chiba se nahaja jezero Kameyama, ki je morda malo manj poznana turistična lokacija. Prav zaradi tega lahko Kameyama ponudi prijeten oddih za vse ljubitelje termalnih vrelcev, vodnih aktivnosti, okusne hrane in avtentičnosti lokalnih ljudi. Jezero je mogoče prečkati preko živo rdečega mostu, zanj pa so značilna tudi rdeča šintoistična vrata *torii*, ki se nahajajo sredi jezera. Jezero je bilo umetno ustvarjeno z zajezitvijo reke. Posebej lepo je v času jesenske barvite pokrajine in v času poletnega festivala ognjemeta.

TERASASTA RIŽEVA POLJA OYAMA SENMAIDA

Terasasta riževa polja Oyama senmaida ležijo v osrčju polotoka Bōsō, le 20 kilometrov zahodno od mesta Kamogawa. Ker je lokalna skupnost želela zavarovati tradicionalna polja, je ohranjanje le-teh organizirala po sistemu »posvojitve polja«. Na ta način lahko vsak posameznik »posvoji« in obdeluje svoje rižev polje z 800-letno tradicijo. Riž, ki ga pridelujejo v teh poljih velja za najbolj okusen riž v prefekturi Chiba. Polja, ki jih je po številu 375, tvorijo slikovito terasasto pokrajino, od tu pa je čudovit razgled na okolico. Posebnost riževih polj Oyama senmaida je, da se napajajo z deževnico in ne z vodo, ki priteka iz sistema kanalov.

TURIZEM

TEMATSKA ZABAVIŠČNA PARKA TOKYO DISNEYLAND IN TOKYO DISNEYSEA

V Tokijskem zalivu, v predelu Urayasu, se nahaja Tokyo Disneyland, ki je bil zgrajen leta 1983 in velja za prvi Disneyland zgrajen izven Združenih držav Amerike. Čarobni animirani svet Disneyjevih junakov v parku Tokyo Disneyland oživi. Zabaviščni park, namenjen predvsem mlajšim, vsako leto s svojimi plesnimi in glasbenimi nastopi ter ostalimi atrakcijami privabi več kot 15 milijonov obiskovalcev.

Zaradi uspeha Tokyo Disneylanda so se odločili, da nedaleč stran zgradijo še tematski zabaviščni park Tokyo Disneysea, ki bi bil namenjen malo starejši publiki. Park in njegovo ponudbo so zasnovali z mislijo na morje, zaradi česar je tu mogoče izkusiti vodne adrenalinske aktivnosti, obisk 140 metrov dolge ladje, tematske restavracije in hotele, ter predstave v Disneyjevem slogu. Simbol tega zabavišnega parka, ki je bil zgrajen leta 2001, je globus imenovan AquaSphere, ki ga obdaja voda.

Celotno področje je podjetje Disney zasnovalo tako, da bi razvilo prvovrstno počitniško destinacijo, ki bi omogočala različne aktivnosti. Zahvaljujoč Disneyjevemu uspehu, so uspeli modernizirati in razširiti lokalno transportno in drugo infrastrukturo.

MUZEJ NA PROSTEM BŌSŌ NO MURA

V osrčju severnega dela prefekture Chiba se nahaja muzej na prostem imenovan Bōsō no mura. Muzej je sestavljen iz različnih hišk zgrajenih na tradicionalni japonski način iz obdobja Edo (1603–1867). Obiskovalci si lahko poleg starih hiš trgovcev, samurajev in kmetov ogledajo tudi nekdanji način življenja in tradicionalne obrti nekdanje regije Bōsō, ki obsega današnjo prefekturo Chiba. Obiskovalci imajo možnost, da sodelujejo in se preizkusijo v eni izmed delavnic izdelovanja papirja, kovaštva, poljedelstva, izdelovanja bambusovih izdelkov, japonskega čajnega obreda itd.

V bližini muzeja na prostem pa se nahajajo tudi grobnice *kofun* iz istoimenskega obdobja, ki je trajal od leta 300 do 538, ter arheološki muzej, kjer so na ogled artefakti iz obdobja Jōmon (13–3 st. p.n.š).

SVETIŠČE AWA

Na skrajnem južnem rtu polotoka Bōsō se v mestu Tateyama nahaja šintoistično svetišče Awa, posvečeno božanstvu *Myōken*, ki predstavlja zvezdo Severnico. Sodeč po legendi, je bilo prvo svetišče tu zgrajeno že v času cesarja Jinmuja, ki naj bi živel v 7. stoletju p.n.š. Zato velja svetišče Awa za najpomembnejše svetišče na območju prefekture Chiba. V času cvetenja češenj in v času novoletnih praznikov svetišče radi obiščejo domačini, ki se želijo izogniti gneči. Svetišče obiščejo tudi verniki, ki prosijo za zaščito na potovanjih, za srečo, za dobrobit družine itd. Svetišče, ki se lahko pohvali z zanimivo arhitekturo in prelepimi vrtovi, postavljajo ob bok najlepšim šintoističnim svetiščem na Japonskem.

TEMPELJSKI KOMPLEKS NARITASAN SHINSHOJI

Tempeljski kompleks Naritasan shinshoji, ki so ga zgradili leta 939, se nahaja na severu prefekture Chiba, nedaleč od mednarodnega letališča Narita, torej le slabih 70 kilometrov vzhodno od prestolnice Japonske. Kompleks sestavlja tudi 165 000 kvadratnih metrov velik park, ki je bil zasnovan s tradicionalnimi japonskimi elementi oblikovanja vrtov. Zaščitnik templja je *Fudō Myō-ō* in velja za enega vidnejših in bolj obiskanih v času Novoletnih zaobljub. Vsako leto ga med 1. in 3. januarjem obišče več kot 10 milijonov vernikov, ki prosijo božanstva za zaščito tekom novega leta. Po številu obiskov je Naritasan shinshoji drugi najbolj obiskan tempeljski kompleks na Japonskem. Spomladi postane prizorišče največjega festivala taiko bobnov na Japonskem, ima pa tudi status nacionalnega zaklada.

TEMPELJ NIHONJI

Tempelj Nihonji, ki pripada budistični sekti Zen, je dal leta 724 na hribu Nokogiri zgraditi cesar Shomu. Tempelj so gradili pod budnim očesom meniha Gyokisoja. Poleg templja je tu mogoče najti tudi enega največjih kipov Bude na Japonskem imenovanega *Nihonji daibutsu*, ki izvira iz 18. stoletja in v višino meri kar 31 metrov; v steno izklesano velikansko podobo Bodhisatve Kanon ter 1.500 kipcev budističnih arhatov, ki so bili prav tako izdelani v drugi polovici 18. stoletja iz kamna prinesenega s polotoka Izu. Tempelj ima status pomembne kulturne dediščine Japonske, danes pa ga uporabljajo pretežno za šolanje in trening menihov budistične šole Zen.

ENOTIRNA ŽELEZNICA CHIBA URBAN MONORAIL

Chiba Urban Monorail je viseča enotirna tirnica, kar pomeni, da vagon prosto niha in visi s proge, ki teče nad kabino. Ta linija je v Guinnessovi knjigi rekordov zapisana kot najdaljša te vrste na svetu. Na trenutke se zdi bolj kot tobogan, saj se lahko vagon močno zaziba proti zavoju na progi. Vožnja je kljub temu gladka, edinstven videz proge pa doda zanimiv vizualni element, ki gre skozi mestno pokrajino Chibe. Sedanji sistem je sestavljen iz dveh prog, 18 postaj in 15,2 km dolge proge. Prav tako uporablja vagone imenovane Urban Flyer, ki so prejeli več nagrad in imajo steklena tla v sprevodnikovem vagonu. Linija obratuje vse od leta 1988 in povezuje center mesta Chiba, postaje JR in pristanišče Chiba.

GRAD INOHANA

Grad Inohana, poznan tudi kot grad Chiba, se nahaja na planoti Inohana v mestu Chiba. Klan Chiba si je na tem mestu ustanovil utrdbo že leta 1126, trenutna stavba pa je bila obnovljena leta 1967, ki pa ne odraža zasnove prvotne utrdbe. Okoli 330 let pa je to mesto skupaj s Kamakuro uspevalo kot pomembno trgovsko in kulturno središče območja Kanto.

V gradu je ljudski muzej Chiba, ki ponuja pet nadstropij samurajskih oklepov, keramike, slik, starih kovancev in budističnih artefaktov, ki se nanašajo na zgodovino regije in klana Chiba. Spomladi je grajsko območje obogateno s češnjevimi cvetovi in postane priljubljeno mesto za piknike.

KAIHIN MAKUHARI

Makuhari je trgovsko, maloprodajno ter družabno središče, v katerem se nahajajo nekateri najbolj znani stadioni in prireditveni centri Chibe. Območje vključuje Makuhari Messe in stadion Zozo Marine, dom bejzbolske ekipe Chiba Lotte Marines.

Makuhari Messe je drugi največji kongresni center na Japonskem in je gostitelj številnih dogodkov skozi vse leto. V enajstih razstavnih dvoranh, konferenčni dvorani in prireditveni dvorani z 9000 sedeži Makuhari Messe, letno gostijo velike sejme in tehnološke razstave, kot so letni Tokyo Game Show, Tokyo Auto Salon in Jump Festa, skupaj z desetinami drugih dogodkov, konvencij in koncertov.

Trgovine in restavracije se večinoma nahajajo okoli postaje Kaihin-Makuhari, med katerimi sta najbolj znani nakupovalni središči Plena Makuhari in Mitsui Outlet Park. Severno od postaje je nakupovalno središče Aeon, notranji razstavni salon Room Deco in tudi Cineplex Makuhari.

Tukaj lahko najdemo tudi park in rekreacijski prostor, ob obali pa je tudi obmorski park Makuhari, kjer se nahaja stadion Zozo Marine. Poleg tega je Tokyo Disney Resort od tu oddaljen le kratko vožnjo z vlakom.

UMIHOTARU

Umihotaru je umetni otok, ki služi kot osrednja postaja avtoceste Aqua Line. To počivališče, ki pomeni *morska kresnica*, je obkroženo z morjem in ponuja 5 nadstropij restavracij, trgovin, in opazovalnih ploščadi zaliv in druge objekte. Umihotaru je bil zgrajen leta 1997 in zasnovanem tako, da strukturno podpira prehodno točko podzemnega predora iz Kanagawe in mostu iz Chibe. Odsek predorov je prejel veliko pohval zaradi svojega naprednega inženiringa. V lepih dneh se od tu vidi celo gora Fuji, tik za Yokohamo. Na pol poti proti industrijskim objektom Kawasaki pa lahko vidite čuden stožec, ki se dviga iz morja. To je *Kaze no To*, ali vetrni stolp, ki oskrbuje predor Aqua z zrakom.

MUZEJ OB JEZERU ICHIHARA

Muzej ob jezeru Ichihara se nahaja v bližini jezera Takataki in je obdan z bujnim zelenjem. Velja za ustvarjalno središče regije, ki se osredotoča na sodobno umetnost z razstavami, delavnicami, izobraževalnimi in kulturnimi dejavnostmi. V muzeju je stalna razstava Yukia Fukazawe, vodilne osebnosti v povojni bakrorezni umetnosti. Razstavljena dela vključujejo vrhunsko umetnost iz Japonske in tujine. Muzej je bil ustanovljen leta 2013 v spomin na 50. obletnico mesta Ichihara, ob prenovi kulturno-turističnega objekta *Ichihara City Water and Sculpture Hill*, ki je bil odprt leta 1995. Ponuja tudi 28-metrski opazovalni stolp s čudovitim razgledom na okolico.

GRAD TATEYAMA

Ena izmed najbolj zgodovinsko pomembnih struktur v Chibi je grad Tateyama. V drugi polovici 16. stoletja ga je zgradil fevdalec Satomi Yoshiyasu, v osemdesetih letih prejšnjega stoletja pa je bil obnovljen kot prizidek mestnega muzeja Tateyama. Mestni muzej Tateyama se osredotoča na zgodovino regije Awa in ima v stalni zbirki, ki obsega dve nadstropji, meče, oklepe, lončenino, orodje ter poustvarjene tipične hiše takratne regije in časa. Observatorij gradu Tateyama ponuja čudovit razgled na ocean, Tokijski zaliv in polotok Bōsō, kot tudi geografski pomen regije v obdobju Sengoku. Park Shiroyama, ki obkroža grad in muzej, ponuja naravne lepote, odlične češnjeve cvetove in opazovanje ptic, s številnimi redkimi rastlinami in majhnimi svetišči v okolici gradu.

FESTIVALI

VELIKI FESTIVAL SAWARA

Veliki festival v mestu Sawara, ki je danes predel mesta Katori, je festival s približno 300-letno tradicijo, dogaja pa se dvakrat letno, poleti in jeseni. Današnji koncept festivala se je dokončno izoblikoval konec obdobja Edo (1603–1867) in v obdobju Meiji (1868–1912). V sklopu festivala ljudje opravljajo poslovitvene rituale, plese in galantno usmerjajo vozove, ob spremljavi melodične recitacije *sawara bayashi*, pri čemer na vsakem vozu 15 glasbenikov igra na tradicionalna glasbila in je ena izmed treh največjih glasbenih recitacij na festivalih na Japonskem. Vrhunec festivala predstavlja parada, ki je priznana kot pomembna nesnovna ljudska kulturna dediščina. Poleti parado sestavlja 10 vozov, jeseni pa 14. Na vozovih so sofisticirane figure iz izrezljanega lesa, ki so jih izdelali obrtniki, katere so v mesto povabili bogati trgovci iz Eda (današnjega Tokia). Obrtniki so med seboj tekmovali v tem, kdo bo imel na vozu največjo figuro, zato so nekatere figure visoke tudi do 4 metre. Slikovita podoba vozov, osvetljenih z lampijončki, ki ponoči potujejo ob reki Ono ob spremljavi glasbe *sawara bayashi* je nedvomno nekaj, kar si velja ogledati, saj pričara vtis mesta Sawara v obdobju Edo.

FESTIVAL SAWARA HINABUNE

Hina matsuri ali praznik deklic je festival, ko se prosi za zdravje in zaščito hčera, tako da se za približno 1 mesec oziroma do 3. marca razstavi lutke *hina*. Običajne lutke *hina* so oblečene v oblačila, ki spominjajo na oblačila dvorjanov, ki so delali v cesarjevi palači v obdobju Heian (794–1185). Koliko punčk se razstavi je odvisno od blagostanja družine. V času obdobja Edo je v Sawari, ki je tako cvetela, da so jo imenovali celo kot »boljšo od Eda (Edo masari)«, živelo veliko premožnih trgovcev, zato je veliko trgovin imelo v lasti prefinjene lutke, ki so se prenašale iz generacije v generacijo, ter si jih je danes mogoče ogledati. V času praznika deklic poteka festival *Sawara Hinabune*, ki vključuje tudi parado japonskih čolnov z ravnim dnom (jp. *sappa bune*), na katerih ljudje oblečeni v oblačila iz obdobja Heian igrajo tradicionalno dvorno glasbo, kar ustvarja elegantno zgodovinsko vzdušje vzdolž reke Ono.

FESTIVAL NARITA GION

Festival Narita Gion je poletni festival, katerega organizira »Narita-san Gionkai« skupaj z okoliškimi mesti in ima 300-letno zgodovino. Namen festivala je prositi za »obilen pridelek petih žit«, »mir in zdravje vseh ljudi« in »izpolnitev želja«, prošnje pa naslavlja na božanstvo *Dainichi Nyorai*, katerega častijo v *Okunoinu*, kjer se nahaja domovanje bude *Fudō Myō-ō*, ki je glavni predmet čaščenja v templju Narita-san Shinshōji.

FESTIVAL OZIROMA OGNJEMET TEGANUMA

Ognjemet prireja mesto Abiko skupaj z mestom Kashiwa na treh lokacijah na jezeru Teganuma. Ogledati si je mogoče fantastičen podvodni ognjemet, številne pompozne rakete in ognjemet v obliki likov, ki so priljubljeni med otroci. V približno uri in pol spustijo skupaj približno 13 500 raket, ki okrasijo poletno nočno nebo.

FESTIVAL URAYASU SANJA

Festival Urayasu Sanja se zgodi na prestopno leto (isto leto kot poletne olimpijske igre), torej na vsaka štiri leta v mesecu juniju. Tradicija se je pričela, ko so svetišča leta 1923 dobila v dar prenosna svetišča mikoshi. Pri organizaciji festivala sodelujejo tri svetišča v mestu Urayasu, to so svetišče Seiryū, svetišče Toyouke in svetišče Inari, kar pomeni da sodeluje več kot 100 prenosnih svetišč in dashi vozov. V preteklosti je bil festival tako divji, da so nekateri mikoshiji pridivjali v zasebne hiše, zaradi česar je bil festival poznan kot »nasilen mikoshi festival«.

OSREBNI TOSKI

NICHIREN SHŌNIN

Nichiren Shōnin se je rodil leta 1222 v kraju, ki danes spada k prefekturi Chiba. Ko je bil star 12 let so ga starši poslali v samostan Seichōji, kjer se je predal študiju budizma. V poklic meniha je bil posvečen pri starosti 16 let, nato pa je nadaljeval študij budističnih tekstov in se odločil, da bo postavil Lotosovo suto v središče svojega budističnega prepričanja. Nichiren je leta 1253 ustanovil budistično sekto Nichiren, prek katere je ljudi poučeval o miru in pravičnosti po zgledu nauk iz Lotosove suture. Zaradi svojega delovanja je bil Nichiren večkrat izgnan iz mest na različne otoke. V času izgnanstva je svoja prepričanja zapisoval v tekstovnih delih.

TADATAKA Inō

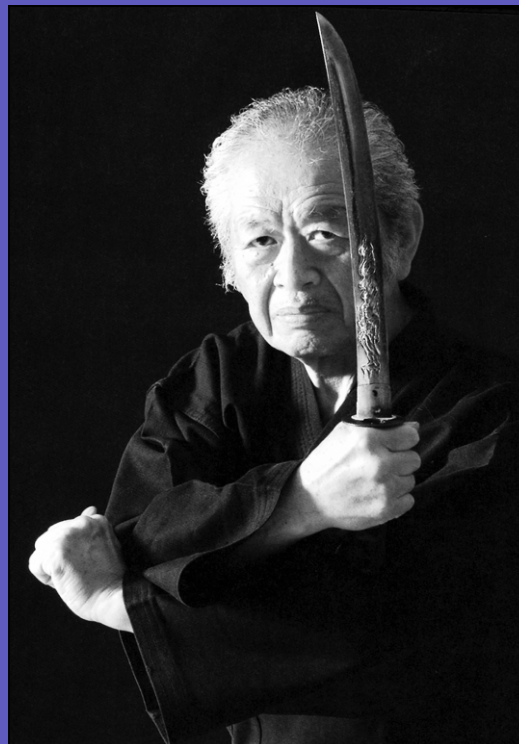
Tadataka Inō, rojen Sanjirō Jimbō (1745–1818), se je rodil v današnjem kraju Kōseki blizu plaže Kujūkuri. Nato ga je kot 17 letnika posvojila družina Inō iz kraja Sawara, kjer se je poročil z njihovo hčerko in nasledil njihovo dejavnost. Službo je vestno opravljal vse do upokojitve, ko je dopolnil 50 let starosti in ga je zato nasledil sin. Nato se je Inō, ki se je preimenoval v Kageyu, odpravil v Edo, današnji Tokio, kjer je pričel s svojo astronomsko in kartografsko dejavnostjo. Svoja dela je leta 1804 predstavil takratnemu šogunu Ienariju Tokugawi, ki ga je vzel pod svoje okrilje in mu omogočil nadaljnje kartografiranje. Inō velja za pionirja japonske kartografije, bil je tisti, ki je prvi prepotoval skoraj celotno Japonsko in iz zbranih podatkov narisal verodostojen zemljevid Japonske. Njegovi zemljevidi, narejeni z veliko natančnostjo, so bili še dolgo v uporabi in so služili za oporo celo v naslednjih obdobjih.

MASAAKI HATSUMI

Masaaki Hatsumi, rojen Yoshiaki Hatsumi, žanje svetovno slavo zaradi svojega vrhunskega znanja borilnih veščin. Rodil se je leta 1931 v kraju Noda, mestu na severozahodu prefektуре Chiba, kjer še danes živi. Po spletu okoliščin in zaradi osebne strasti do borilnih veščin je pri 26 letih spoznal Toshitsuguja Takamatsa, nosilca 9 tradicionalnih ninjutsu in samurajskih šol. Pred smrtjo je Takamatsu za svojega naslednika, novega sōke-ja, izbral prav Hatsumija, in mu predal znanje vseh 9 šol. Hatsumi je s pridobljenim znanjem in občutkom odgovornosti do svojega novega položaja ustvaril organizacijo Bujinkan in posvetil svoje življenje preučevanju in poučevanju borilne veščine ninjutsu. O njemu so posneti trije dokumentarci, napisal je več knjig in sodeloval pri mnogih japonskih filmih o borilnih veščinah.

TETSURŌ AMINO

Tetsurō Amino, režiser japonskih animiranih del anime, se je rodil v prefekturi Chiba leta 1955. Veselje do animiranih del ga je vodila na študij v Tokio, nato pa do obsežnega opusa različnih animiranih filmov in serij. V 80. in 90. letih 20. stoletja je veliko delal s podjetjema Japan Sunrise in Ashi Productions. Poleg sodelovanja pri svetovno znanih sodobnih serijah, kot je na primer Naruto, je njegov režiserski opus bogat s starejšimi animiranimi uspešnicami, kot so Macross, Gundam, City Hunter, Ochamegami Monogatari: Korokoro Pollon, itd.

DENJIRO YONEMURA

Denjiro Yonemura je znanstveni producent. Rodil se je leta 1955 v prefekturi Chiba. Študiral je znanost in izobraževanje v Tokiu, nakar se je zaposlil kot predavatelj za učitelje srednjih šol. Leta 1996 se je odpravil na samostojno pot, z namenom, da bi prikazal znanost skozi zabavo. Poznan je postal, ko se je pojavil v oddaji nacionalne televizije NHK »Jaz sem Galileo na Japonskem!«. Leta 1998 je ustanovil podjetje *Znanstvena produkcija Yonemura Denjiro*, katerega namen je pripravljati eksperimente, ki združujejo izobraževanje in zabavo, saj verjamejo, da je znanost potrebno izkusiti iz prve roke, ne samo prek prebiranja literature. V ta namen pripravljajo znanstvene predstave, znanstveni pouk in delavnice na različnih lokacijah.

KEITA AMEMIYA

Umetnik Keita Amemiya se je rodil leta 1959 v mestu Urayasu, kjer danes stojita tematska zabavišna parka Tokyo Disneyland in Tokyo Disney Sea. Ljubezen do umetnosti in režije ga je vodila v Šolo umetnosti in oblikovanja Asagaya, leta 1983 pa je ustvaril svoje podjetje CROWD. Po njegovih vizualnih predlogah so posneli serijo Kamen Rider, ki je ena bolj popularnih mladinskih serij o super junakih na Japonskem, ob kateri je odraščalo več generacij. Poleg oblikovanja likov, pa je poznan tudi kot režiser fantazijskih ali znanstvenofantastičnih filmov.

NANOKO YAMAZAKI

Nanoko Yamazaki je inženirka in nekdanja astronautka Japonske agencije za raziskovanje vesolja (JAXA), rojena v mestu Matsudo leta 1970. Leta 2004 je v Vesoljskem centru Johnson v Houstonu v Teksasu začela z usposabljanjem za kandidate za astronaute v sklopu oddelka za robotiko, leta 2006 pa je bila izbrana kot Nasina specialistka za misijo. V vesolje je kot druga Japonka poletela 5. aprila 2010 z vesoljskim plovilom Discovery in v vesolju ostala do 20. aprila 2010, skupaj 15,12 dni. V tistem času se je zgodilo prvič, da so bile enakočasno v vesolju štiri ženske in prvič, ko sta bila v vesolju dva Japonca. Bila je tudi najdaljša misija plovila Discovery. Naslednje leto avgusta je Yamazaki zaključila z delom v agenciji JAXA in se usmerila v spodbujanje aktivnosti na področju znanosti, tehnologije, strojništva in matematike in bila članica Japonske vladne komisije za vesoljsko pravo, od leta 2018 pa zaseda mesto direktorice združena Space Port Japan. Po njej so ustvarili lik v animeju *Roketto Gāru*, kateremu je tudi posodila glas.

LETALIŠČE NARITA

V prefekturi Chiba se nahaja osrednje mednarodno letališče na Japonskem - letališče Narita. Večina tujcev tako na Japonsko pripotuje preko tega letališča. Letališče zajema tri terminale in je z javnim prevozom povezano s prestolnico Tokio, vožnja z vlakom traja 36 minut. Lansko leto so na letališču zabeležili v povprečju 356 letov na dan - 278 mednarodnih (od tega polovico tovornih) in 77 domačih, pri čemer so prepeljali v povprečju 14 368 potnikov dnevno.

OLIMPIJSKO PRIZORIŠČE MAKUHARI MESSE V NOvem MESTU MAKUHARI

Makuhari Messe je drugo največje kongresno središče na Japonskem. V treh dvoranah, opremljenimi s sodobnimi multimedijskimi tehnologijami, lahko hkrati potekata razstava in konferenca. Je osrednji objekt, okrog katerega se je razvilo mesto ali raje nov koncept mesta (novo mesto Makuhari), kjer so posamezni predeli sistematično ločeni. Tako se v centru mesta nahaja kulturna infrastruktura, hoteli in nakupovalna središča, ki predstavljajo dodano vrednost za obiskovalce sejmov in kongresov. Ostali predeli se delijo na industrijski, kjer se nahajajo visoko tehnološka podjetja in institucije za raziskave in razvoj, izobraževalni, stanovanjski in predel parkov. V času olimpijskih iger Tokio 2020 je bilo sejmišče Makuhari Messe prizorišče treh olimpijskih (rokoborba, sabljanje, taekwondo) in štirih paralimpijskih športov (sedeča odbojka, taekwondo, sabljanje na vozičkih, golbal).

INDUSTRIJSKA REGIJA CHIBA

Prefektura Chiba je eno največjih industrijskih področij na Japonskem. Do petdesetih let prejšnjega stoletja so bile glavne industrije proizvodnja sojine omake, sakeja in mirina, danes pa največji delež predstavljajo kemična, naftna in jeklarska industrija. Razlog zakaj se je industrija v tej prefekturi toliko razvijala je tudi projekt pridobivanja zemljišč v obalnih pasovih za industrijsko gradnjo. Ko je tovarno na pridobljenem ozemlju postavila nekdanja korporacija Kawasaki Steel (danes holding JFE) je s tem spodbudila prihod še drugih podjetij. Prefektura igra aktivno vlogo tudi pri spodbujanju razvoja industrije in uvajanja visoko tehnoloških industrij v območjih v notranjosti prefekture.

METIJSTVO IN RIBIŠTVO

Prefektura se ponaša z milim podnebjem in rodovitno prstjo, kar jo glede na obseg kmetijske proizvodnje uvršča na drugo mesto, tako za Hokkaidōm. Poleg tega se nahaja v bližini Tokia, ki je veliko odjemno tržišče. Chiba je poznana zlasti po pridelovanju arašidov (76 % delež v nacionalnem merilu), proizvedejo pa tudi največ sojine omake na Japonskem, največ japonske bele redkve, korenja, spomladanskega zelja, paradižnika, koruze, hrušk in sliv. Pridelajo največ bambusovih vršičkov v regiji Kantō. Velik delež v nacionalni proizvodnji imajo tudi riž, rože in živina. Obilje pridelanega riža vpliva tudi na veliko število proizvajalcev sakeja (približno 40 obratov). V Chibi, natančneje v današnjem mestu Minamibōsō, se je, po tem ko je Yoshimune Tokugawa leta 1728 iz Indije uvozil bele krave,

začela razvijati industrija mlečnih izdelkov na Japonskem.

Zelo močna panoga je prav tako ribištvo, kar ni čudno, saj je prefektura obdana z vodo - na eni strani je miren tokijski zaliv, na drugi pa odprto morje Pacifika. Orada je simbol prefekture, saj naj bi se po legendi ob rojstvu budističnega meniha Nichirena v zalivu pri mestu Kominato, na vzhodnem delu polotoka, na gladini morja pojavilo na tisoče orad in lotosovih cvetov, ki so zacveteli vsi naenkrat. Nenavadno je še, da se orade nahajajo v taki plitvini, zato so zaliv poimenovali »Zaliv orad«, orade označili za svete in prepovedali ribolov. Sicer pa je Chiba glede na količino ulova rib ena najpomembnejših prefektur na Japonskem, ponaša se zlasti z največjim ulovom sardel, inčunov in ostrizev, kot tudi jastogov in morskega ušesa. V tokijskem zalivu nabirajo še velike količine školjk in nori alg visoke kakovosti.

IZOBRAŽEVANJE

UNIVERZA V CHIBI

Zgodovina Univerze v Chibi se je začela z ustanovitvijo Chiba šole za učitelje in Javno bolnišnico Chiba pred približno 150 leti. Leta 1949 je bila Univerza Chiba ponovno ustanovljena z združitvijo petih fakultet. Te so pedagoška fakulteta, medicinska šola, fakulteta za farmacevtske vede, fakulteta za hortikulturo in fakulteta za strojništvo. Danes Univerza v Chibi ponuja 10 dodiplomskih in 17 podiplomskih šol. Temeljno poslanstvo Univerze, kot je razvidno tudi iz napisa na univerzitetnem zvonu - *ad altiora semper* - vedno ciljajte višje, je opremiti študente z zmožnostjo zrelega in informiranega presojanja, ob negovanju in razvijanju svoje ustvarjalnosti.

KAZUSAACADEMIA PARK

Kazusa Akademia Park je vodilni znanstveni in industrijski park, ki se nahaja na zelenih gričih prefekture Chiba. Raziskovalni inštitut svetovnega razreda za biotehnologijo in inkubatorji se nahajajo v središču parka, ki so obkroženi z visoko naprednimi tovarnami najsodobnejših tehnologij. Park je eden od rastočih industrijskih kompleksov v prefekturi Chiba in številne tovarne v različnih panogah so izbrale Kazusa kot svoje proizvodno središče za širše območje Tokia. Tu se nahaja tudi Raziskovalni inštitut za DNK Kazusa, ki je eden najboljših objektov na področju velikega zaporedja in analize rastlin in sorodnih bakterij ter človeških cDNK. V bližini sta tudi visokokakovosten hotel in dvorana, ki sta idealna za kongrese.

K U L - N A R I K A

JEDI Z DIVJIM PRAŠIČEM

Jedi z mesom divjega prašiča najdemo marsikje v Chibi zaradi goste populacije divjih prašičev v gorskih regijah. To meso velja za bolj zdravo od svinjine ali govedine, saj je manj mastno in vsebuje manj kalorij. Dve izmed najbolj priljubljenih jedi v Chibi s tem mesom sta lončnica nabe in skleda z divjim prašičem na rižu, ki ju najdete na obcestni postaji Ōtaki.

Tukaj je potrebno omeniti še gostišče Sagawa ob jezeru Kameyama, ki sicer ponuja tudi standardne jedi, kot so miso juha, sašimi in vložena zelenjava, a njihove originalne jedi, tako na osnovi mesa kot rib, jih postavljajo na gurmanski zemljevid. Gostišče je najbolj poznano po uporabi mesa, ki ga imenujejo »gibier« in ki se nanaša na lokalno ujet divjad. Na tem območju sem praviloma spada divji prašič, meso katerega pogosto uporabljajo v juhah z rezanci, curryju ali mletega, saj je tako okus bolj sprejemljiv za povprečnega gosta. V gostišču Sagawa so sicer pripravo teh jedi tako zelo izpopolnili, da so postale odlična poslastica za obiskovalce.

ARAŠIDI V MISU

V lokalni kulinariki prefekture Chiba najdemo zanimivo jed - arašide v misu. Priprava je zelo enostavna - na nizkem ognju arašide na olju pražimo 15–20 minut, nato dodamo miso in sladkor ter začinimo z žličko sakeja. Jed se odlično poda k čaju, sakeju ali rižu.

OKROGLI KOLAČKI KOMEYASHINGURA

Okrogli kolač z luknjo je prišel na Japonsko leta 1919 in takoj postal priljubljen. Najboljši med kolači edinstvenih okusov naj bi bili kolači Komeya Shingura.

Komeya Shingura je podjetje v mestu Kamogawa, ki se ukvarja s proizvodnjo riža. Njihovi kolači so tako izdelani iz lokalno pridelane riževe moke in jajc. Ena vrsta kolačkov ima na zunanji strani hrustljivo skorjico, druga vrsta so mehki in sladki kolački, ki se kar stopijo v ustih, tretji vrsti kolačkov pa dodajo izvrsten sladek krompir. Kolački so odlični zlasti za zajtrk, lahko pa so tudi odlično darilo.

RAMEN IZ ICHINOMIYE

Meito Shokudo je gostilnica čisto zraven postaje Kazusa Ichinomiya, kjer se je mogoče okrepčati z ramenom, gyoza in podobnimi prigrizki. Za lokalne prebivalce je vonj po ramenju, po tem, ko izstopijo iz vlaka, skušnjava, ki se ji ne morejo upreti. Ramen predstavlja tudi odličen zaključek dneva, zlasti po deskanju ali po pijači s prijatelji, ter za turiste, predno se odpravijo dalje na pot. Čeprav je njihov ramen močnejšega in bolj polnega okusa, še vedno ohranja tradicionalne japonske okuse.

SAKE IZ ICHINOMIYE

Lokalni proizvajalec sakeja Inahana Shuzo približno 20 let stare korenine, ki segajo v obdobje Edo. Njihova posebnost je, da uporabljajo tako tradicionalne kot moderne tehnike. Orodja so prehajala iz roda v rod, nekatera so stara celo več kot 100 let, in ravno to naj bi bilo tisto, kar da njihovemu sakeju posebno noto. Pookus sakeja se izvrstno poda lokalni kulinariki in izzove osvežujoč občutek po vsakem požirku. Ne glede na to, ali ga pijemo ob ocvrti hrani, juhi ali solati, sake Inahana bo vedno prava izbira. Kupiti ga je mogoče na različnih lokacijah v mestu, prireajo pa tudi vodene ogledje njihovega obrata.

SEZAMOVO OLJE

V zgodovinskem predelu Sawara se nahaja cenjeno družinsko podjetje Abumo Seiyu, ki že 22 generacij in več kot 370 let proizvaja izredno kakovostno sezamovo olje. Kljub temu, da so tehnologije stiskanja olja napredovale, se Abumo trudi ohraniti njihovo metodo *tamashime*, pri čemer še vedno uporabljajo enako orodje kot v obdobju Taisho (1912–1926). Tovrstna tehnika bolj ohrani okus sezama, saj stiska z manjšo močjo, kar je bolj primerljivo z ročnim stiskanjem. Zaradi zamudnosti in težavnosti pa to tradicionalno tehniko uporablja le še okrog 10 podjetij po celi Japonski. Visoko kakovost zagotavlja tudi uporaba izključno olja prvega stiskanja (drugi proizvodni obrati semena stiskajo večkrat, da iztisnejo čim več. Proizvajajo tudi čilijevo olje, ki ga dobijo tako, da v sezamovem olju infuzirajo osem začimb.

DEBELI SUŠI ZVITEK

Recept za debeli suši zvitek izvira iz polotoka Bōsō. Prenaša se kot jed za obredne priložnosti in družinska srečanja ter predstavlja lokalno kulinariko prefekture Chiba. Za pripravo uporabljajo mnogo lokalnih pridelkov, na primer korenje, kumare in jajca ter morsko hrano. Poleg tega, da je debeli suši okusen, je tudi estetskega izgleda, saj s sestavinami oblikujejo različne vzorce, med katerimi pismenke in risbe.

TAKENOKO KARI

Mesto Ōtaki v prefekturi Chiba je posebej znano po pridelavi bambusovih vršičkov (jp. takenoko). Aprila in maja jih kopljejo iz tal in uporabljajo v lokalni kulinariki. Ena izmed jedi, ki jo pripravljajo je tako imenovani *takenoko kari*, srednje pekoč kari iz bambusovih vršičkov. Bambusovi vršički so nenavadna sestavina za kari, zato je ta jed edinstvena lokalna posebnost.

NAMERŌ

Namerō je tradicionalna morska jed, za katero so zaslužni ribiči iz obalnih predelov polotoka Bōsō, saj so si na ribiških ladjah pripravljali enostavne obroke iz ravno ulovljenih rib, pri čemer je bil pomemben okus in ne izgled. Glavna sestavina je sesekljano meso več vrst rib, pogosto so to skuša, šur in sardina, čeprav je mogoče uporabiti katerokoli sezonsko ribo. Ribi nato dodajo začimbe, kot so mlada čebula, miso, ingver, shiso list. Jed je tako dobra, da bi lahko polizali krožnik - nameru namreč pomeni lizati. Osnovna jed ponuja možnosti za različne oblike uživanja, če se doda kis se jed imenuje *su-namerō*, če se speče, postane *sanga-yaki*, namerō riževo skledo z zelenim čajem pa poznajo po imenu soncha.

Uredniški odbor Sanja Paradiž, Darja Hrvatin, Sara Naraglav, Reiko Sugiura, Andraž Lipovac, Sayaka Yamashita

Oblikovanje Sanja Paradiž

Uporabljene fotografije niso last Veleposlaništva Japonske v Sloveniji.
Ta izvod in arhiv najdete na spletni strani: https://www.si.emb-japan.go.jp/itpr_si/Zivljenje_na_Japonskem.html